

RØNNINGSSLETTA - ETTERTRAKTET FOR ARBEIDSFOLK - ETT PARADIS FOR BEBOERNE

Betydningsfulle Lilleby Smelteverk - Staaltaugen og Gaden & Larsen oppe på Rønningssletta, var stedet inne på Lilleby, der mengder av arbeidsfolk - på torsdagen eller fredagens ettermiddager - fikk utlevert sine gråbrune lønningsposer, før de sikkert slitne folkene i ett langt spaserende tog forlot arbeidsplassene oppe på Rønningssletta, gikk nedover Stjørdalsveien og til stor glede for oss ungene passerte Ladeveien, forbi Enkgata - og enten bortover til Trikken eller nedover Gassverkbakken til Nerlamon eller Boligan - av noen innmarie kjekkaser kalt henholdsvis for Svartlamon eller Sing Sing.

Det samme arbeidertoget gikk den motsatte veien på tidlige morgenstunder ved halvsjutiden - om de bare ikke sporet av underveis - hvis de kolliderte med lokaltoget av store mengder med russiske Krigsfanger, på opp eller nedtur fra slavearbeidet ved ubåtbunkereren Dora nede på Nyhavna.

Rønningssletta var jo også stedet som de stakkars Russiske krigsfangene måtte passere - til eller fra Fangeleiren oppe ved Dalen Blindeskole.

Men for å komme bortover til Fangeleiren måtte fangetoget passere både Rønningssletta og byens smaleste jernbane-undergang like ved Staaltaugens lagerlokale. Ved egen besiktigelse i våre dager, befinner undergangen seg fremdeles i gjennomgående tilstand, men stengt for kjørende trafikk - av naturlige årsaker.

I de tider var Rønningssletta ett stort og velkjent industristed inne på Østbyen. Rundt de velsignede arbeidsplassene. lå de mange velstelte bolighusene, de fleste med små inngjerdede hageflekker - rundt en flaggstang - oftest uten flaggline på grunn av både slitasje og styggværs forhold.

I Rønningsslettas midte lå Kjøpmann Brendelands lille krambu, der det meste av det aller nødvendigste befant seg i diskens mange skuffer, samt i noen ganske få reoler oppetter veggene.

Blant beboerne i leiegårdene langs Ladeveien nede på Lilleby, befant det seg også en del misfornøyde krabater, som mislikte lukta fra Revegården hans disponent Anzjøn ved Gaden & Larsen oppe på Rønningssletta. Likedan all røyken fra Smelteverket, når vinden var i det østlige lunet. De meste sårbare mente at de hadde nok med Ranheimslukta i det samme vindtrekket.

På vinters tid, søkte ongan fra hele Østbyen innover til Rønningsslettas skioldoradoer - langs Labekkens mer og mindre isbelagte bakkeskråninger. Her lå Stuaveggen for de hoppinteresserte og Grishuskleiva for de mere forsiktige skigåerne. På sletta ved den seinere oppsatte Mendelssohnfabrikken foregikk de mange fotballstridighetene mellom Rønningssletta Guttefotball og Lavein Spark&Vepp.

Ei anna slette - og som var til stor interesse for mange bromsammlere, var Smeltverkets store lagerplass av flyvrak og andre etterladenskaper etter de tyske krigernes herjinger.

Rønningsslettas mange vakre hus var ett Paradis for de mange barnerike familiene som bodde nære ved både arbeidsplasser og skolegangen ved Lillebys Folkeskole.

Denne skribentens søster Anne-Brit - i en fremdeles minnerik alder på 84 år - har vært disponibel med ganske mange navn på Rønningsslettas gamle dagers beboere:

Martin Ludvigsen - vognmann Lyng ved Aktiebryggeriet - familiene Tromstad og Brustad - vaktmester Reisetth ved Gaden&Larsen - Olaf Staven - Egtvedt - Mortensen med sine to svært vakre døtre - Kinosjef Rønning ved Rosendal Kino - Heggli - to stykker Haagensen - Haakon som såpekoker ved Lade Fabrikker - Nervik, ansatt ved Trondhjems Mekaniske Verksted og den senere så berømte syklisten Ragnar - Magnus Pettersen, verksmester ved Gaden&Larsen - den alltid syklende Johansen med stivfot, ansatt ved Aas redskapssfabrikk og produsent av sparkstøttinger, samt Kjell og Holger Haagensen.

Ifølge min ovennevnte søster var navnet på Staaltaugens ene vaskehjelp, Else Vold. Ingen glemt.

Tragiske omstendigheter kunne ha fått følger i Stjørdalsveien nummer 13 der oppe på Rønningssletta, da den førerløse Piper Cub flyvemaskinen tok av fra Lade Flyplass - tok en runde over både Korsvika og Ladehammeren, før maskinen styrtet mot kjøkkenvinduet hos familien Magnus Pettersens - og det midt under middagsspisingen av skrei, lever og rogn - ifølge deres sønn Bjørn, guttekorsanger borte i Lamokirka.

Det ble også et stort under for Rønningsslettas beboere - den krigsnatten da flyalarmen gikk - men bare ett eneste av Rønningsslettas bolighus ble bombet av fiendtlige fly.

Idag - i Det Herrens År 2016 - er også Rønningssletta dessverre en Saga Blott.